

ЗАТВЕРДЖЕНО	ВВЕДЕНО В ДІЮ
Рішенням Вченої ради Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка (протокол № 15 від «27» липня 2017 р.)	Наказом ректора Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка № 158 від «28» липня 2017 року

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок присвоєння вчених звань
науковим і науково-педагогічним працівникам
у Луганському державному університеті внутрішніх справ
імені Е.О. Дідоренка

І. Загальні положення

1. Положення про порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам (далі Положення) у Луганському державному університеті внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка (далі – Університет) розроблене відповідно до наказу МОН України від 14.01.2016 № 13 «Про затвердження Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам».

2. Це Положення визначає механізм присвоєння науковим і науково-педагогічним працівникам вчених звань Вченою радою Університету, основні критерії оцінки їх науково-педагогічної або наукової діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань.

3. Рішення про присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам Університету приймаються Вченою радою Університету. Рішення Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання приймається таємним голосуванням.

Засідання Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її членів.

Рішення Вченої ради Університету вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше ніж три четверті від кількості членів Вченої ради, присутніх на засіданні. Рішення Вченої ради є дійсним протягом одного календарного року.

4. Рішення Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання затверджується атестаційною колегією МОН України.

II. Основні критерії оцінки науково-педагогічної або наукової діяльності здобувачів вчених звань

1. Вчене звання **професора** присвоюється працівникам Університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри Університету;

5) які мають:

- стаж роботи не менш як 10 років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі Університету на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом (не менше, ніж на 0,25 ставки) або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою.

Для наукових працівників, які займаються науково-педагогічною діяльністю, стаж роботи має становити не менше п'ятнадцяти років на посадах завідувача (начальника) науковим підрозділом Університету (начальника наукового відділу (відділення, сектору, лабораторії), головного наукового співробітника, провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника або директора, заступника директора, ученого секретаря);

- навчально-методичні праці, які опубліковані після захисту докторської дисертації;

- не менше десяти наукових праць, які опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, більшість з яких одноособові; з них не менше двох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як десять праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до

наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов.

Рішення Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання професора працівникам, які працюють у наукових підрозділах Університету (зі спеціальності) приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників Університету – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора.

2. Вчене звання професора присвоюється працівникам Університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, яким не присуджено ступінь доктора наук, але:

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);
2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 10 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідуючого (начальника або його заступника) кафедрою, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі Університету на посаді доцента, професора, завідуючого (начальника або його заступника) кафедрою, зокрема за сумісництвом (не менше, ніж на 0,25 ставки) або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають:
- навчально-методичні праці, які опубліковані після захисту дисертації;
- не менше десяти наукових праць, які опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, більшість з яких одноособові; з них не менше чотирьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

б) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри Університету;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук).

3. Вчене звання **доцента** присвоюється працівникам Університету, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти та:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

3) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри Університету;

4) які мають:

- стаж роботи не менше ніж п'ять навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі Університету, зокрема за сумісництвом (не менше, ніж на 0,25 ставки) або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

- навчально-методичні праці, які опубліковані після захисту дисертації;

- наукові праці (не менше п'яти), які опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше однієї публікації у періодичному виданні, включеному до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як десять праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов.

4. Вчене звання **старшого дослідника** присвоюється працівникам Університету, зарахованим на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які мають:

- стаж наукової роботи не менш як п'ять років на посаді старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, головного наукового співробітника, доцента, професора, заступника завідувача (начальника) та завідувача (начальника) науково-дослідного відділу (відділення, сектору, лабораторії), завідуючого кафедрою, призначені на посади ректора, проректора з наукової роботи, директора, заступника

директора з наукової роботи, ученого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року;

- не менше п'яти наукових праць, більшість з яких одноособові, опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як десять праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах.

5. Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

Рішення Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання старшого дослідника приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників Університету – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора, доцента чи старшого дослідника (старшого наукового співробітника).

Якщо в Університеті немає достатньої кількості висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, за якою працює здобувач вченого звання старшого дослідника, то Вчена рада може розглядати питання щодо присвоєння вченого звання здобувачу із врахуванням відгуків фахівців інших вищих навчальних закладів або наукових установ.

Якщо в Університеті немає висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то за клопотанням Університету, питання щодо присвоєння вченого звання старшого дослідника може розглядати Вчена рада іншого вищого навчального закладу або наукової установи.

III. Розгляд атестаційних матеріалів

1. Атестація здобувачів вчених звань професора і доцента, які ведуть навчально-методичну роботу в Університеті, здійснюється на кафедрі, де вони працюють. При цьому профіль науково-педагогічної роботи здобувача повинен відповідати основному напрямку діяльності цієї кафедри. Якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, то в рішенні щодо присвоєння вченого звання вказується основний курс, який він викладає.

2. Атестація здобувачів вченого звання професора та старшого дослідника, які працюють у наукових підрозділах Університету, здійснюється зі спеціальності за профілем їх основної діяльності відповідно до галузей знань і спеціальностей з урахуванням трансформації галузей науки та наукових спеціальностей відповідно до законодавства.

3. Розгляд атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань здійснюється Вченою радою Університету, за висновком кафедри (відповідного наукового підрозділу) Університету.

4. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі Університету має передувати проведення відкритої лекції для студентів (курсантів) за умови присутності на ній не менше трьох викладачів кафедри. Результати проведеної відкритої лекції обговорюються на засіданні кафедри (витяг з протоколу засідання кафедри додається до атестаційних матеріалів здобувача).

5. Після проведення відкритої лекції (практичного заняття) на черговому засіданні кафедри у присутності не менше ніж двох третин членів кафедри заслуховується звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача.

6. За результатами розгляду атестаційних матеріалів кафедра готує висновок, яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню, або рекомендує доопрацювати атестаційні матеріали.

7. Рішення кафедри приймається більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів кафедри).

Після доопрацювання атестаційні матеріали розглядаються на кафедрі Університету повторно.

У разі виникнення реального чи потенційного конфлікту інтересів у особи, яка входить до складу колегіального органу (засідання кафедри, наукового підрозділу), вона не має права брати участь у прийнятті рішення (заборона участі у підготовці документів для прийняття рішення; заборона враховувати особу під час визначення кількості членів, необхідних для правомочності; заборона на участь особи в розгляді (обговоренні) питання; участь в голосуванні) цим органом (ч. 2 статті 35 ЗУ «Про запобігання корупції»).

Заява особи про конфлікт інтересів вноситься до відповідного протоколу засідання кафедри (наукового підрозділу). Керівник колегіального органу вживає заходи щодо врегулювання конфлікту інтересів, передбачених ЗУ «Про запобігання корупції».

8. Звіт про результати науково-дослідної роботи здобувача вченого звання старшого дослідника заслуховується на засіданні наукового підрозділу.

За результатами розгляду атестаційних матеріалів здобувача вченого звання старшого дослідника науковий підрозділ готує висновок, яким підтверджуються високий рівень науково-дослідної діяльності та відповідність здобувача заявленому вченому званню та передає його разом з атестаційними матеріалами ученому секретарю Вченої ради, або рекомендує доопрацювати атестаційні матеріали.

9. За наявності усіх підстав для отримання вченого звання професора, доцента, старшого дослідника відповідно до вимог МОН України та для розгляду атестаційних матеріалів здобувача щодо присвоєння вченого звання завідувач кафедри (керівник наукового підрозділу) звертається до голови Вченої ради Університету із клопотанням про можливість присвоєння вченого звання здобувачу. До клопотання додається витяг із протоколу засідання кафедри (наукового підрозділу) із зазначеного питання.

10. Після розгляду головою Вченої ради Університету клопотання завідувача кафедри (керівника наукового підрозділу) атестаційні матеріали здобувача вченого звання надходять до ученого секретаря секретаріату Вченої ради, який включає зазначене питання до порядку денного чергового засідання Вченої ради Університету.

11. До атестаційних матеріалів здобувача вченого звання професора належать:

1) засвідчені підписом ученого секретаря секретаріату Вченої ради та скріплені печаткою Університету:

- копія першої сторінки паспорта здобувача;
- копія свідоцтва про зміну імені, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені);
- копії диплому доктора наук (здобувачем вченого звання професора, якому не присуджено ступінь доктора наук подається лише копія диплому доктора філософії/кандидата наук);
- копія диплому доктора філософії/кандидата наук;
- копія атестату доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);
- копії сертифіката відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційних документів (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або копії не менш як десять праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;
- копії сертифікатів, свідоцтв, дипломів чи інших документів, які підтверджують проходження навчання, стажування або роботу у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі –

ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або підтверджують те, що здобувач є (чи був) керівником/виконавцем проектів, які фінансуються зазначеними країнами;

2) витяг з протоколу засідання кафедри про результати проведення відкритої лекції;

3) висновок кафедри про рекомендацію щодо присвоєння вченого звання (оформлений як витяг з протоколу засідання кафедри), яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню;

4) список навчально-методичних та наукових праць;

5) копії авторефератів і дипломів підготовлених здобувачем докторів філософії / кандидатів наук (для здобувача вченого звання професора, якому не присуджено ступінь доктора наук);

б) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

7) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у вищих навчальних закладах, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах.

12. До атестаційних матеріалів здобувача вченого звання доцента належать:

1) засвідчені підписом ученого секретаря секретаріату Вченої ради та скріплені печаткою Університету:

- копія першої сторінки паспорта здобувача;
- копія свідоцтва про зміну імені, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені);

- копія диплому доктора філософії/кандидата наук;
- копії сертифіката відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційних документів (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або копії не менш як десять праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

- копії сертифікатів, свідоцтв, дипломів чи інших документів, які підтверджують проходження навчання, стажування або роботу у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або підтверджують те, що здобувач є (чи був) керівником/виконавцем проектів, які фінансуються зазначеними країнами;

2) витяг з протоколу засідання кафедри про результати проведення відкритої лекції;

3) висновок кафедри про рекомендацію щодо присвоєння вченого звання (оформлений як витяг з протоколу засідання кафедри), яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню;

4) список навчально-методичних та наукових праць;

5) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

6) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у вищих навчальних закладах, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах.

13. До атестаційних матеріалів здобувача вченого звання старшого дослідника належать:

1) засвідчені підписом ученого секретаря секретаріату Вченої ради та скріплені печаткою Університету:

- копія першої сторінки паспорта здобувача;
- копія свідоцтва про зміну імені, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені);

- копія диплому доктора філософії/кандидата наук або доктора наук;
- копії сертифіката відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційних документів (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або копії не менш як десять праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

- копії сертифікатів, свідоцтв, дипломів чи інших документів, які підтверджують проходження навчання, стажування або роботи у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або підтверджують те, що здобувач є (чи був) керівником/виконавцем проектів, які фінансуються зазначеними країнами;

2) висновок наукового підрозділу про рекомендацію щодо присвоєння вченого звання (оформлений як витяг з протоколу засідання наукового підрозділу), яким підтверджуються високий рівень науково-дослідної роботи та відповідність здобувача заявленому вченому званню;

3) список наукових праць;

4) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

5) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у вищих навчальних закладах, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах.

14. Зразки документів атестаційної справи здобувача передбачені Порядком присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженим наказом МОН України від 14.01.2016 № 13.

15. Учений секретар після прийняття Вченою радою Університету рішення про присвоєння здобувачу вченого звання протягом 15 днів оформляє атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог розділу IV «Оформлення атестаційної справи» Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам (затверджено Наказом МОН України № 13 від 14.01.2016) та надсилає її до МОН України.

16. Вчена рада Університету на запити МОН України надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

17. На рішення про присвоєння/відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців з дня прийняття рішення Вченою радою Університету може подати апеляцію до Вченої ради Університету або до МОН України.

У разі надходження апеляції до Вченої ради Університету формується склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення щодо утворення апеляційної комісії та затвердження її складу приймає Вчена рада Університету.

Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

18. На підставі висновку апеляційної комісії Вчена рада Університету приймає рішення про задоволення або про відмову у задоволенні апеляції.

Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то Вчена рада Університету може прийняти рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до МОН України атестаційну справу здобувача вченого звання.

IV. Позбавлення вчених звань

1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх присвоєння.

Питання про позбавлення вченого звання розглядається атестаційною колегією МОН України:

- у разі надходження до МОН України рішення Вченої ради Університету про позбавлення вченого звання;
- у разі виявлення МОН України порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань;
- відповідно до рішення суду.

2. Для вивчення обставин, пов'язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні Вченої ради Університету із числа її членів утворюється комісія, кількісний та персональний склад якої визначається Вченою радою Університету.

3. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до МОН України надсилаються такі документи:

- рішення (клопотання) Вченої ради Університету про позбавлення вченого звання; оригінал протоколу засідання лічильної комісії; копії документів про присвоєння вченого звання;

- інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.

4. Атестаційна колегія МОН України відповідно до законодавства затверджує рішення Вченої ради Університету про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду.

На підставі рішення атестаційної колегії МОН України атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.

5. Вчена рада Університету на запити МОН надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.